

Zondag 25 september

'... de wedloop volbracht...' (2 Tim. 4:7)(NBV).

Sterk eindigen.

Om sterk te kunnen eindigen moet je drie dingen goed begrijpen. Ten eerste, dat mensen je in de steek zullen laten. Misschien omdat je ze ontgroeid bent, misschien omdat ze hun eigen visie gaan vervullen of omdat ze niet willen meegaan in de richting die God jou brengt. Mensen lieten Jezus ook in de steek: 'Toen trokken veel leerlingen zich terug en gingen niet verder met hem mee' (Joh. 6:66). Ten tweede moet je weten dat er uitdagingen zullen komen. Iedereen die door God wordt gebruikt, gaat van de ene uitdaging naar de andere. Paulus schrijft: 'We willen juist laten zien dat we dienaren van God zijn, door altijd te volharden: in tegenspoed, nood en ellende, onder lijfstraffen, in gevangenschap en onder volkswoede, onder zware inspanningen, slaapgebrek en honger, door oprechtheid en kennis, door geduld en vriendelijkheid, door de gaven van de heilige Geest en ongeveinsde liefde, door de verkondiging van de waarheid en de kracht van God. We vallen aan en verdedigen ons met de wapens van de gerechtigheid, we worden geëerd en gesmaad, belasterd en geprezen. We worden bedriegers genoemd maar spreken de waarheid, we zijn vreemdelingen maar toch bij iedereen bekend, we sterven maar toch leven we, we worden gestraft maar niet ter dood veroordeeld, we hebben verdriet maar toch zijn we altijd verheugd, we zijn arm maar toch maken we velen rijk, we bezitten niets maar toch hebben we alles' (2 Kor. 6:4-10). En ten derde moet je beseffen dat satan je zal aanvallen. Wanneer hij dat doet, vergeet dan niet dat een aanval een teken van respect is. Het laat je weten dat je waardevol bent voor God. Het geeft ook de mate van zegen aan die je te wachten staat na de aanval. Satan zal je aanvallen wanneer God op het punt staat iets tot stand te brengen in je leven. Misschien 'de geboorte' van een relatie, een baan, een bediening of zelfs een kind dat God wil gebruiken. Jouw 'moeilijk' kind is misschien wel een kind met een bepaalde bestemming; dat is waarom hij meer moeilijkheden ondervindt dan je andere kinderen. Hij heeft wellicht een opdracht die de vijand heeft opgemerkt. Wanneer de aanval komt, moet je op Gods Woord gaan staan en zeggen: 'Maar laten we God danken, die ons door Jezus Christus, onze Heer, de overwinning geeft' (1 Kor. 15:57).

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2011. All rights reserved.*

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.

Maandag 19 september

'... als een golf in zee, die door de wind heen en weer wordt bewogen' (Jak. 1:6)(NBV).

Stabiliserende factoren (1).

Win jij je meeste geestelijke gevechten of verlies je ze vaker? Ben jij vaker down dan vol goede moed? Voel jij je gefrustreerd? Draai je rond in kringetjes? Ervaar jij een en al start- en stopmomenten, een cyclus van schuld en falen? Dat is niet Gods plan voor jou. Je kunt een stabiel en consistent leven leiden! Maar daar heb je stabiliserende factoren als besluitvaardigheid voor nodig. Israël wilde van twee walletjes eten: Gods zegen en tegelijkertijd het recht om zijn woord te negeren; vrijheid om te leven zoals de heidense volken en tegelijkertijd zijn speciale volk zijn. Maar dat was volgens Jozua onacceptabel: 'kies dan nu wie u wel wilt dienen' (Joz. 24:15). De kerk in Laodicea wilde het ook allebei, maar God drukte hen op het hart: 'Maar nu u lauw bent in plaats van warm of koud... Zet u dus volledig in' (Openb. 3:16,19). God wil dat je een richting kiest, een doel stelt en je volledige inzet. Twijfelen classificeert je als iemand die op twee gedachten hinkt en dan 'moet je niet denken dat je iets van de Heer zal krijgen' (zie Jak. 1:6-8). Om een stabiel leven te kunnen leiden heb je geloof nodig. Je wordt een 'gelovige' genoemd, omdat geloof niet een paar, maar alle aspecten van je leven moet karakteriseren. 'Zonder geloof is het onmogelijk [niet onwaarschijnlijk, onaannemelijk of moeilijk] God vreugde te geven' (Hebr. 11:6). Geloof is niet wat je op zondagochtend bestudeert, maar wat je 24 uur per dag doet! De Bijbel zegt dat de rechtvaardigen zullen leven door geloof. Hoe je aan dat geloof komt? Door te leven in Gods Woord en erover te mediteren (Rom. 10:17). Wie heeft geloof? Alleen supergeestelijke mensen? Nee, God heeft ieder een mate van geloof toebedeeld (zie Rom. 12:3). Daar hoor jij ook bij! Geloof geeft je leven stabiliteit. Gevoelens of omstandigheden doen dat niet!

Dinsdag 20 september

'... als een golf in zee, die door de wind heen en weer wordt bewogen' (Jak. 1:6)(NBV).

Stabiliserende factoren (2).

Nog twee stabiliserende factoren. De eerste: onderdanigheid. Ons ego wil het op onze eigen manier doen, voor onze eigen doeleinden en voor ons eigen plezier. Het gevolg? Je houding verhardt en je gaat God weerstaan, gevaarlijk! Daarom zegt zijn Woord: '... maar wijs elkaar terecht, elke dag dat dit 'vandaag' nog geldt, opdat niemand van u halsstarrig wordt omdat hij door zonde verleid werd' (Hebr. 3:13). Net zoals een vijver 's winters langzaam dichtvriest, verstart onze eigen wil geleidelijk aan en vernietigt onze geestelijke gevoeligheid. De zachte invloed van de Geest beweegt ons niet langer; en wij voelen ons tevreden en gerechtvaardigd om de rest van ons leven verder onze eigen dingen te doen. Het is niet verkeerd om een eigen wil te hebben en God zal ons er niet van genezen of verlossen. Maar het is zijn bedoeling dat wij onze wil in overeenstemming brengen met die van hem. Een goed renpaard moet een wil hebben om te kunnen winnen, maar zijn wil moet ondergeschikt zijn aan de aanwijzingen van de berijder, anders wint hij nooit. 'Het offer voor God is een gebroken [onderdanige] geest [wil]; een gebroken... hart zult u, God, niet verachten' (Ps. 51:19). De tweede stabiliserende factor: zelfopoffering. De filosofie van de wereld is 'pak wat je pakken kan'. Er is bijna niets wat onze vrede en stabiliteit zo belemmert als deze filosofie. 'Pas op jezelf' is geen koninkrijksprincipe. Zelfhulp is geen hulp. Zelfopoffering is de manier om je ware zelf te vinden (zie Matt. 16:25). Psychologen zeggen dat hebberigheid en je vastklampen aan mensen en dingen ons alleen maar angstig, bezitterig en controlerend maakt en moeilijk om mee te leven! Dat is waarom Jezus zei: 'Wie probeert zijn leven veilig te stellen zal het verliezen, maar wie het verliest [investeert] zal het behouden' (Luc. 17:33). Je hebt alles al geprobeerd, probeer jezelf nu eens helemaal aan God te geven!

Woensdag 21 september

'Wat hun overkomen is, moet ons tot voorbeeld strekken...' (1 Kor. 10:11)(NBV).

Waarvoor de Titanic zonk.

Wetenschappers beweren nu dat het een reeks scheuren was, en niet een groot gat, waardoor de Titanic zonk. De Titanic was de luxe reuze oceaanstomer die in 1912 tijdens haar eerste trip van Engeland naar New York zonk. Vijftienhonderd mensen stierven die nacht in een van de ergste maritieme rampen uit de geschiedenis. De meest gangbare theorie was dat het schip een ijsberg had geraakt waardoor er een groot gat aan de zijkant ontstond. Maar een internationaal team van duikers en wetenschappers heeft nog niet zo lang geleden het twee en een halve mijl diep in de modder gelegen wrak onderzocht met behulp van geluidsgolven. En wat hebben zij ontdekt? De schade was verrassend klein. In plaats van een groot gat ontdekten ze zes relatief kleine scheurtjes in de zes waterdichte ruimen. 'Alles wat fout kon gaan, ging fout,' zei William Garzke, een scheepsbouwkundige die het team met hun onderzoek bijstond. Waarvoor zonk de Titanic dus? Vier oorzaken - dingen waardoor jij ook zou kunnen 'zinken'! Ten eerste dachten ze dat ze veilig waren, dat het hen niet zou kunnen overkomen. Ten tweede stonden ze te 'slapen achter het roer' en misten vijf verschillende waarschuwingen. Ten derde was het niet één groot ding, maar een reeks kleine dingen die hen ten onder bracht. En als laatste lag het probleem dat hen uiteindelijk de kop kostte, verborgen onder de wateroppervlakte, uit het zicht. De Bijbel zegt: 'Wat hun overkomen is, moet ons tot voorbeeld strekken; het is geschreven om ons... te waarschuwen. Laat daarom iedereen die denkt dat hij stevig overeind staat oppassen dat hij niet valt' (v.11-12). Hoe sterk, wijs, succesvol of moedig we ook zijn, niemand is immuun voor falen. Blijf dus dicht bij God!

Donderdag 22 september

'Toen kwam hij tot zichzelf...' (Luc. 15:17)(NBV).

Lessen van de verloren zoon.

Heb jij een hart als dat van de verloren zoon? De gelijkenis van de verloren zoon leert ons dat we problemen kunnen vermijden als we naar God luisteren. Leert ons dat we worden verlost van onze misleide neigingen als we onder zijn heerschappij leven. Jezus zei: 'Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb."... Na enkele dagen... reisde [de zoon] af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. Hij vroeg om werk bij een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. Hij had graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem' (v.11-16). Wanneer God nee zegt, wees dan op je hoede. Wanneer hij de teugels aantrekt, dank hem dan. Je kunt beter alleen zijn en met God wandelen, dan samen zijn met mensen die je bezeren. Verloren zoon, dingen worden niet beter zolang je dingen niet op Gods manier gaat doen! Ben je bereid berouw te tonen? Ben je bereid terug naar huis te komen? In drie gelijkenissen op rij in Lucas 15 wees Jezus erop dat de herder op zoek ging naar zijn verloren schaap, dat de vrouw op zoek ging naar haar verloren muntje, maar dat niemand op zoek ging naar de verloren zoon. Dat komt omdat hij de weg terug wel kende. En het gebeurde toen 'hij tot zichzelf kwam'. De rebel die het huis verliet met de woorden 'geef me', vernederde zich en kwam terug met de woorden 'vergeef me'. Toen hij dat deed, omhelsde zijn vader hem en zei: '... want deze zoon van mij... was verloren en is teruggevonden' (v. 24). Jou wacht een welkom thuis van je hemelse Vader. Hij staat je al op te wachten.

Vrijdag 23 september

'Aan onze geliefde medewerker Filemon...' (Fil. 1:1)(NBV).

De juiste man op de juiste plek.

Paulus noemde Filemon 'onze geliefde medewerker'. Paulus had duidelijk de juiste man voor de job gevonden. Hoe doe je zo iets? Misschien wel door te beseffen hoe uniek iemand is. Fred Smith zegt: 'Een jonge vrouw die voor me werkte, zocht diverse kleuren inkt bij elkaar. Ze kon tranen in haar ogen krijgen bij bepaalde tinten blauw. 'Past dit niet fantastisch bij elkaar'? zei ze bijvoorbeeld. Ik kon nooit helemaal begrijpen wat er in haar omgving waardoor ze zo'n match zo bijzonder vond. Het volstond dat ik haar gemotiveerd hield door haar opwinding te delen en haar werk te waarderen.' We kunnen de juiste persoon vinden door te weten wat hij in zijn mars heeft. Als een musicus niet veel talent heeft, moet je niet met hem gaan praten over hoe fijn het is om een Mozart te zijn, daar bewijs je hem geen dienst mee. Wil je motiveren, dan moet verlangen matchen met vermogens. We vinden vervolgens de juiste persoon door te weten hoe veel verantwoordelijkheid hij aan kan. Sommige mensen kunnen veel verantwoordelijkheid aan, als ze het maar niet alleen hoeven dragen. Iets in hun binnenste zegt: 'Ik wil niet de hele last dragen. Ik wil op iemand kunnen leunen, aan iemand verslag kunnen uitbrengen.' We kunnen de juiste persoon ook vinden door iemand een reputatie te laten ophouden. Een leider schrijft: 'Een van mijn bazen zei regelmatig aardige dingen over zijn werknemers die dat ook te horen kregen. En dan konden we het niet laten te proberen nog meer dingen te doen waarover hij iets kon zeggen. Mensen zullen hard hun best doen om een reputatie hoog te houden.' En ten slotte kun je kijken waar iemand naar dorst. Mensen hebben verschillende soorten dorst. Een van de geheimen van het identificeren van iemands dorst is te kijken naar wat hem in het verleden motiveerde. Mensen komen hun basis dorst zelden te boven. Wanneer we die stillen, motiveren we hen.

Zaterdag 24 september

'Mijn hulp komt van de Heer...' (Ps. 121:2)(NBV).

Behoeftte aan Gods hulp.

Heb je dat gehoord over die man die bad: 'Heer, tot nu toe heb ik het er vandaag goed afgebracht. Ik heb niet geroddeld, ben niet boos geworden, ben niet vervelend, hebberig of mopperig geweest. Maar over een paar minuten moet ik opstaan en dan heb ik alle hulp nodig die ik maar kan krijgen.' Misschien grappig, maar feit is dat het moeilijk is om te erkennen dat we hulp nodig hebben, vooral in een wereld die zelfgenoegzaamheid hoog in het vaandel heeft. Het gevaarlijkste moment in je leven is wanneer je denkt dat je God niet nodig hebt! Er treedt dan een soort zelfvoldaanheid op. Zelfbehagen neemt toe. 'Ik heb u nodig, Heer,' zeg je, en vervolgens handel je alsof alles van jou afhangt. Als gevolg daarvan blijft je geloof ongebruikt en wanneer jij je geloof niet gebruikt, kun je God niet behagen (Hebr. 11:6). Als jouw visie God niet nodig heeft, komt ie niet van God! Wanneer hij betrokken raakt in jouw visie, wordt hij het enige middel om hem te verwezenlijken. Wat kan een mens zeggen of doen dat werkelijk van betekenis is zonder zijn hulp? We kunnen op geen enkele manier vooruitgang boeken als we niet eerst nederig erkennen dat we over de meeste dingen in het leven geen macht hebben. Wij niet, maar God wel! Waar je vandaag ook mee te maken hebt, lees deze woorden en rust erin: 'Hij zal je voet niet laten wankelen, hij zal niet sluimeren, je wacht. Nee, hij sluimert niet, hij slaapt niet, de wacht van Israël. De Heer is je wacht, de Heer is de schaduw aan je rechterhand: overdag kan de zon je niet steken, bij nacht de maan je niet schaden. De Heer behoedt je voor alle kwaad, hij waakt over je leven, de Heer houdt de wacht over je gaan en je komen van nu tot in eeuwigheid' (Ps. 121:3-8).